

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΗΘΙΚΑ

Ἡ σχέσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς
τὰ ὄντα.

Τὴν μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν
λοιπῶν ὄντων ὑπάρχουσιν σχέσιν δι-
δάσκει ἡμᾶς ἀκριβῶς ἡ Ἁγία Γρα-
φή. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν ταύτης
ἀπ' ἀρχῆς ὑπῆρχεν ἓν μόνον ὄν, ὁ
Θεὸς, ὁ ὁποῖος καὶ ὡς ἐκ τούτου κα-
λεῖται ὑπ' αὐτῆς ὁ Ὄν, ἄλλως τε
καὶ διότι ὁ Θεὸς ἐκ πάντων τῶν ὄν-
των εἶναι οὐ μόνον αὐθύπαρκτος καὶ
ἀναρχος, ἀλλὰ καὶ αἰδῖος, αἰώνιος
καὶ ἀναλλοκλήτως ἀρχὴ δὲ καὶ αἰ-
τία τῆς γένεσος τῶν λοιπῶν ὄντων.

Ὁ Ὄν δὲ οὐ μόνον αὐτὸς πνευ-
μα ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου
μηδὲν εἰς αὐτὸν ἦγαγε κα-
τ' ἀρχὴν πᾶσι πνευματι-
κοῖς ἡ Ἁγία. Τὰ λοιπὰ ὄντα ὡς ἀ-
νάγκη πνευματικά, ἀόρατα εἰς

ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως καὶ ὁ
Θεὸς, καὶ ἀποτελοῦσι τὸν καλούμενον
ἄϋλον ἢ πνευματικὸν καὶ ἀόρατον
κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς εἶκός, με-
ταβαίνουνσι καὶ αἱ τῶν ἀνθρώπων
ψυχαὶ μετὰ θάνατον ὡς οὐσαὶ ἄϋ-
λοι ἢ πνευματικαί. Ἡ ἀπειρία τῆς
ποικιλίας τῶν ἐν τῷ ὑλικῷ κόσμῳ
ὄντων παρέχει ἡμῖν τὸ ἐνδόσιμον νὰ
εἰκάζωμεν κατ' ἀναλογίαν καὶ τὴν
ἄπειρον ποικιλίαν τῶν ἐν τῷ αὐλῳ
καὶ πνευματικῷ κόσμῳ συμπεριλαμ-
βανομένων ὄντων. Ἡ Ἁγία Γραφή
οὐδαμῶς ἀναιρεῖ τὴν εἰκασίαν ἡμῶν
ταύτην, ἀλλ' ὑποστηρίζει καὶ ἐνι-
σχύει αὐτὴν, ἀναφέρουσα διαφοροὺς
τῶν ἐν τῷ αὐλῳ μετὰ διαφορὰ ὁνόματα
δοθέντων εἰς τὸν εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ὑπερβαλοῦσα τὸ ἀπειρὸν πλῆθος
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πέλους διδάσκουσα ἡ-
μᾶς τὴν εἰς ἀγαθοὺς ἀγγέλους καὶ
κακοὺς ἢ ἐκπεπτωκότας διαίρεσιν αὐ-

τῶν. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργίαν τοῦ ὕλου κόσμου, ὁ Ὄν, εἴτε ὁ Θεὸς, ἐκ τοῦ μηδενὸς πάλιν ἐδημιούργησε κατ' ἀρχὰς τὴν ὕλην καὶ ἐξ αὐτῆς κατόπιν καὶ βαθυγρόν διεμόρφωσε τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα ἐν τῷ ὑλικῷ κόσμῳ συμπεριλαμβανόμενα ὄντα, τὰ τε ὀργανικὰ καὶ ἀνόργανα, καὶ τελευταῖον συγκατέλεξεν εἰς ταῦτα καὶ τὸν ἄνθρωπον, πλάσας αὐτὸν ἐξ ὕλης, εἰς ἣν ἐνεφύτησεν εὐσίαν αὐλόν. Ἐκ τῶν εἰρημένων γίνεται ὁπωσοῦν φανερὰ ἡ σχέσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τε τὸν Θεὸν καὶ τὰ λοιπὰ ὄντα. Δηλονότι ὁ ἄνθρωπος πρὸς μὲν τὸν Θεὸν ἔχει σχέσιν δημιουργήματος πρὸς Δημιουργόν, πρὸς ἕκαστον δὲ τῶν λοιπῶν ὄντων ἔχει σχέσιν δημιουργήματος πρὸς δημιουργήμα ἀνώτερον ἢ κατώτερον. Ἡ σχέσις αὕτη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τε τὸν Θεὸν καὶ τὰ λοιπὰ ὄντα διασαφηνίζεται ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, διδασκούσης, ὅτι ὁ Θεὸς πλάσας τὸν ἄνθρωπον ἔταξεν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ κύριον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὄντων, καὶ ὅτι ἕκαστον τούτων διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ προσορισμοῦ αὐτοῦ συντελεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προσορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅτι ἐν ἐκ τῶν κυρίων ἔργων τῶν ἀγγέλων εἶναι καὶ ἡ παροχὴ βοηθείας εἰς τὸν ἄνθρωπον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προσορισμοῦ αὐτοῦ καὶ ἐκτέλεσιν τῆς προαιωνίου βουλῆς τοῦ Ὑψίστου ὄντος. Ὥστε ἐκ τούτων γίνεται δη-

λον ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ πάντων τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ μία τάξις καὶ ἀρμονία, εἰς δεσμὸς συνάπτων ταῦτα πρὸς ἀλλήλα ὡς ἄλυσις πολλοὺς κατὰ σειρὰν ἔχουσα κρίκους. Πάντες δὲ οἱ κρίκοι οὗτοι εἶναι χρήσιμοι καὶ ἀναγκαῖοι πρὸς τὴν ὑπαρξίν τοῦ Σὺμπαντος Κόσμου καὶ πρέπει ἕκαστον αὐτῶν νὰ ἐκτελῇ τὸ ἔργον αὐτοῦ εἴτε ἐκ προαιρέσεως εἴτε ἐξ ἀνάγκης εἴτε ἐκ τῆς ἐπενεργείας καὶ διευθύνσεως αὐτοῦ παρ' ἑτέρου. Τοῦτο εἶναι ἡ διαταγὴ καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐκ τούτου ἐπηγάσαν οἱ τε φυσικοὶ καὶ ἠθικοὶ νόμοι· καὶ εἰς μὲν τοὺς φυσικοὺς νόμους ὑπεβλήθησαν τὰ προαιρέσεως ἐστερημένα ὑλικά ὄντα, εἰς δὲ τοὺς ἠθικοὺς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ πνευματικὰ δημιουργήματα τοῦ Ὑψίστου, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδόθη προσέτι καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐντολὴ τοῦ ἐπενεργεῖν καὶ διευθύνειν τα ἑαυτῶν κατώτερα πλάσματα, ἀλλ' οὐχὶ βεβηλῶς ἐν ἀπολύτῳ μέτρῳ· διότι ἡ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἐπενέργεια καὶ διευθύνσις ἐξασκεῖται καὶ γίνεται ἐν δέοντι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ καλεῖται Θεία Πρόνοια. Ἐκ τῶν εἰρημένων ἀρκετὰ καταφανὲς γίνεται ἡ ἐν γένει σχέσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὰ λοιπὰ ὄντα, ἀλλ' οὐχὶ βεβηλῶς ἐν ἀπολύτῳ μέτρῳ· διότι ἡ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἐπενέργεια καὶ διευθύνσις ἐξασκεῖται καὶ γίνεται ἐν δέοντι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ καλεῖται Θεία Πρόνοια. Ἐκ τῶν εἰρημένων ἀρκετὰ καταφανὲς γίνεται ἡ ἐν γένει σχέσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὰ λοιπὰ ὄντα, ἀλλ' οὐχὶ βεβηλῶς ἐν ἀπολύτῳ μέτρῳ· διότι ἡ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἐπενέργεια καὶ διευθύνσις ἐξασκεῖται καὶ γίνεται ἐν δέοντι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ καλεῖται Θεία Πρόνοια.

ορισμοῦ αὐτοῦ δύναμιν καὶ ἱκανότη-
τα, οὕτω καὶ παλιν διὰ τῆς ἐλευθέ-
ρας αὐτοῦ θελήσεως καὶ οὐχὶ βίᾳ καὶ
ἀνάγκῃ δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὴν
δύναμιν ταύτην καὶ ἱκανότητα, ὁ δὲ
Θεὸς τὴν ἀποφασιν τῆς ἐλευθέρας θε-
λήσεως τοῦ ἀνθρώπου θελεῖ ὡς φιλό-
στοργος πατὴρ ὑποστηρίξει μόνον καὶ
ὑποβοηθήσῃ ἐκάστοτε διὰ τῆς ἐαυ-
τοῦ χάριτος. Ἀλλ' ἐν τῷ κόσμῳ ὑ-
πάρχουσι πολλοὶ καὶ διάφοροι ἄνθρω-
ποι. Ποία δὲ τούτων ἡ σχέσις πρὸς
ἀλλήλους; Ἡ σχέσις παντὸς ἀνθρώ-
που πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἐξάγεται
εὐκολώτατα ἐκ τῆς παρατηρήσεως
ὅτι, καίτοι ἐν τοῖς διάφοροις ἀνθρώ-
ποις παρατηρεῖται ποικιλία γνωρι-
σμάτων ἐπουσιωδῶν, ἀπαντᾷ ὁμοῦ
ἐν τούτοις πᾶσιν ὁμοιότης καταπλη-
κτικὴ κατὰ τὰ οὐσιωδέστερα καὶ
κυριώτερα χαρακτηριστικὰ καὶ γνω-
ρίσματα· διότι πᾶς ἄνθρωπος ἀνε-
ξαίρετως εἶναι λογικὸν καὶ ἐλευθερον
ὄν καὶ ἐπομένως τέκνον τοῦ Θεοῦ· ἡ
δὲ τῶν διαφόρων ἀνθρώπων πρὸς ἀλ-
λήλους σχέσις εἶναι ἀδελφικὴ, τοιαύ-
τη ὅτι, ὅτι, εἴα ἡ σχέσις ἀδελφοῦ πρὸς
ἀδελφόν, ὁ δὲ προσορισμὸς ἐκάστου
ἀνθρώπου ὁ μερικὸς ὑπάγεται ἀναγ-
καίως εἰς τὸν γενικὸν προσορισμὸν τῆς
ἀνθρωπότητος πύσης. Τούτου δ' ἐνε-
κα ἐκπληρῶν ἕκαστος ἄνθρωπος ἐν
τῇ τάξει ἐν ᾗ εὐρίσκεται σχετικῶς
πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους τὸν ἰδίον
ἐαυτοῦ μερικὸν προσορισμὸν συντελεῖ
τὸ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρω-

σιν τοῦ γενικοῦ προορισμοῦ τῆς ἀνθρώποτης, τὸν ὁποῖον ὀφείλει ὡσαύτως νὰ ἔχῃ αἰέποτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὡς τελικὸν σκοπὸν τῶν πράξεων αὐτοῦ.

Θ. Γ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

Ἡ κατ' οἶκον ἀγωγή τῶν νηπίων.

Ἀνάγνωσις καὶ γραφή. (συνέχ.)

Μάθημα Β'.

ο	φ	ρ	ο	ε
φ	ο		φ ο	
ρ	ο		ρ ο	
φ ο	ρ ο		φ ο ρ ο	
φ	ε		φ ε	
ρ	ε		ρ ε	
φ ε	ρ ε		φ ε ρ ε	
φ ε	ρ ο		φ ε ρ ο	
φ ε ρ ε			φ ο ρ	

Ἑρμηνεία.

Διὰ νὰ διδαχθῶσι τὰ γράμματα ρ καὶ ε πρέπει νὰ παρατεθῶσι τὰ προηγούμενα γράμματα. Γράφει ὁ διδάσκων τὸ γράμμα ο καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ πρώτῳ μαθήματι. Εἶτα γράφει δύο ἄλλα ο καὶ διδάσκει ὅτι, ἐὰν μὲν διὰ μέσου τοῦ ο ἔλθῃ ἄλλος φωνήεντος σύρῃ τις γραμμὴ, ὅπως πρὸ τοῦ α ἢ τῶν ἄλλων, γίνεται τὸ γράμμα θ, γράμμα ὁποῖον παριστάνει τὴν φωνὴν αὐτῆς. εἰωτέον δὲ πρὸ τοῦ πλάγι σύρῃ τὴν ο γίνεται τὸ γράμμα ρ, τὸ ὁποῖον παριστάνει τὴν φωνὴν ρ. Τὴν φωνὴν τοῦ γράμματος τούτου δύναται νὰ παραβάλλῃ ὁ διδάσκων πρὸς τὴν φωνὴν ε; τὴν ὁποῖαν ἐκπέμπει τις ὅταν δὲν ἀκούσῃ τι καλῶς καὶ ἐρωτᾷ διὰ τῆς φωνῆς ταύτης ἵνα ἀκούσῃ καλότερον· αὐτὴ δὲ τὸ γράμμα δύναται νὰ παραιοιοσθῇ πρὸς τὸ ὠτίον τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον τείνει ὁ ἐρωτῶν διὰ τῆς φωνῆς ε; Ἡ διδασκαλία τῶν γραμμάτων ρ καὶ ε κατὰ τὰ λοιπὰ πρέπει νὰ γίνεται ὡς ἡ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ μαθήματι γραμμάτων· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ συλλαβισμὸς, πρέπει νὰ γένηται ὡς ἐν τῶν προηγουμένων σωματίων εἶναι γινόμενῃ, προσερχομένη ἐκ τῆς κινήσεως τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς ἀποδειχθέντος καὶ τοῦ σφαιροειδοῦς αὐτῆς σχήματος. Ἐκτοτε διεκρίθη-

τὰ κάτω, γίνεται τὸ γράμμα ρ, τὸ ὁποῖον παριστάνει τὴν φωνὴν ρ. Τὴν φωνὴν τοῦ γράμματος τούτου δύναται ὁ διδάσκων νὰ παραβάλλῃ πρὸς τὴν φωνὴν τῆς γαλῆς, ἥτις μωρμουρίζει ὅταν τρίβεται ἐπάνω εἰς κανένα, αὐτὸ δὲ τὸ γράμμα δύναται νὰ παραιοιοσθῇ πρὸς τὴν γαλῆν, ὅπως καὶ τὸ γράμμα φ, δεικνύων συγχρόνως καλῶς τὴν διαφορὰν τῶν δύο τούτων γραμμάτων. Ἀκολούθως ὁ διδάσκων γράφει καὶ τὸ γράμμα ς καὶ εἶτα λέγει ὅτι, ἐὰν εἰς τὸ μέσον τοῦ γράμματος τούτου σύρῃ τις γραμμὴν πρὸς τὰ δεξιὰ, γίνεται τὸ γράμμα ε, τὸ ὁποῖον παριστάνει τὴν φωνὴν ε. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ γράμμα τοῦτο πρέπει νὰ γράφεται ε. Τὴν φωνὴν τοῦ γράμματος τούτου δύναται νὰ παραβάλλῃ ὁ διδάσκων πρὸς τὴν φωνὴν ε; τὴν ὁποῖαν ἐκπέμπει τις ὅταν δὲν ἀκούσῃ τι καλῶς καὶ ἐρωτᾷ διὰ τῆς φωνῆς ταύτης ἵνα ἀκούσῃ καλότερον· αὐτὴ δὲ τὸ γράμμα δύναται νὰ παραιοιοσθῇ πρὸς τὸ ὠτίον τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον τείνει ὁ ἐρωτῶν διὰ τῆς φωνῆς ε; Ἡ διδασκαλία τῶν γραμμάτων ρ καὶ ε κατὰ τὰ λοιπὰ πρέπει νὰ γίνεται ὡς ἡ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ μαθήματι γραμμάτων· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ συλλαβισμὸς, πρέπει νὰ γένηται ὡς ἐν τῶν προηγουμένων σωματίων εἶναι γινόμενῃ, προσερχομένη ἐκ τῆς κινήσεως τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς ἀποδειχθέντος καὶ τοῦ σφαιροειδοῦς αὐτῆς σχήματος. Ἐκτοτε διεκρίθη-

φε ρι	φε ρι
ρ ι ς	ρι ς
φο ρι ς	φο ρι ς
φε ρι ς	φε ρι ς
ν ε	νε
ρ ο ν	ρον
νε ρ ο ν	νε ρ ο ν
φε ρι ς	νε ρ ο ν
φε ρε	νε ρ ο ν

Ἑρμηνεία.

Τὸ γράμμα ι δὲν ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὰ προηγούμενα, διὰ τοῦτο διδάσκεται ἀνεξαρτήτως ἐκείνων. Παρομοιάζεται δὲ πρὸς μικρὰν ῥάβδον, ἥ δὲ φωνή ι πρὸς τὴν φωνὴν παιδίου, τὸ ὅποτον κλαίει ὅταν κτυπηθῇ διὰ ῥάβδου. Ἀκολουθῶς διδάσκεται τὸ γράμμα ν ὡς ἐξῆς. Γράφει ὁ διδάσκων ἐν ι ὀλίγον πλαγίως, εἶτα ἐν ἄλλο ι ἐπίσης πλαγίως ἄλλὰ κατ' ἀντίστροφον θέσιν, καὶ λέγει ὅτι ἐὰν ἐνώσῃ τις τὰ δύο ταῦτα ι κάτωθεν γίνεται ἄλλο γράμμα ν, τὸ ὅποτον παριστᾷ τὴν φωνὴν ν. Διὰ νὰ ἐννοήσῃ δὲ τὸ παιδίον ποῖαν φωνὴν παριστᾷ τὸ γράμμα τοῦτο, λέγει ὅτι, ὅταν προσφέρωμέν τι λέγομεν ν ἄ, ἐν ᾧ δὲ ἀπαγγελλεῖ τὴν λέξιν ν ἄ δευτέραν καὶ τρίτην φοράν, ἐπεκτείνει τὴν φωνὴν ὡς ἐπὶ τὴν τρίτην γράμματος ν καὶ ἐπιστήμη ν α προσήκει εἰς τὴν ν διορισμὸν τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς καχύτης αὐτῶν.

Ὡς ἴδωμεν ἤδη ἐν πρώτοις πῶς παρατηρήθη ἡ μετατόπισις τῶν ἄ-

νερόν καὶ λέγει ν ἄ. Ἀκολουθῶς γίνεται ὡς ἐν τοῖς προηγούμενοις μαθήμασιν ὁ συλλαβισμὸς ἐπαναλαμβάνομένης ἐκάστοτε τῆς διδασκαλίας ἐκάστου τῶν ἐν τῷ μαθήματι ἀπαντωμένων γνωστῶν ἤδη γραμμάτων. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅπου τὸ ὕδωρ λέγεται νε ρ ο καὶ οὐχὶ νε ρ ο ν, ὡς παρ' ἡμῖν, ἐκεῖ πρέπει νὰ διδαχθῇ νε ρ ο νε ρ ο, ὅπως καὶ λέγεται.

Μάθημα Δ'.

ο ι α	ο δ
δ α	δ α
ι δ α	ι δ α
δ ι	δ ι
δ ι ο	δ ι ο
ν ε	νε
ι ν ε	ι ν ε
ν α	ν α
ε ν α	ε ν α
δ ο ς	δ ο ς
δ ο ς ε ν α	νε ρ ο ν

Ἑρμηνεία.

Διὰ νὰ διδαχθῇ τὸ γράμμα α γράφει ὁ διδάσκων ἐν ο καὶ πλησίον αὐτοῦ ἐν ι καὶ ἔπειτα ἐν ᾧ γράφει τὸ α λέγει ὅτι ἐὰν κολλήσῃ τις τὸ ι εἰς τὸ ο, γίνεται ἄλλο γράμμα, τὸ γράμμα α τὸ ὅποτον ἔχει τὴν φωνὴν α, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἐνβάλωμεν τὴν φωνὴν ταύτην, ἐν ᾧ ἀνοίξωμεν ὅσον τόμα. Δύναται δὲ ἡ ἀκρὰς τοῦ εἰς τὸ ο εἰς τὸ α μετὰ τὰ ἡνεωγμένα προσφέροντος τὸ γράμμα

τοῦτο. Ἵνα δὲ διδαχθῇ τὸ γράμμα δ, γράφει παλιν ὁ διδάσκων ἐν ο καὶ ἔπειτα λέγει ὅτι εἰν δεξιόθεν ὑψώσωμεν ἀπὸ τοῦ ο μίαν γραμμὴν πρὸς τὰ ἄνω, γίνεται ἄλλο γράμμα. τὸ γράμμα δ, τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ εἶνε δ. Ἡ καμπὴ τῆς πρὸς τὰ ἄνω γραμμῆς πρέπει νὰ γίνεται μικρὰ κατ' ἀρχάς. διὰ νὰ εὐκολυνθῇ τὸ παιδίον εἰς τὴν γραφὴν αὐτοῦ. Λέγει δὲ ὁ διδάσκων ὅτι διὰ νὰ προσφέρωμεν τὸ γράμμα τοῦτο πρέπει νὰ βαλῶμεν τὴν γλῶτταν μεταξὺ τῶν ὀδόντων καὶ εὖτω νὰ φωναζώμεν ὅσον ἡμποροῦμεν. Γὰρ λοιπὰ ὡς καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις μαθήμασιν.

Μάθημα Ε'.

ο	δ	θ	β
θ	ε		θε
ο	ς		ος
θε	ος		θεος
ρ	ο	ς	ρος
θε	ρ	ος	θερος
β	α		βα
βα	ρ	ος	βαρος
βα	θ	ος	βαθος
ο	θ	ε	ος

Ἑρμηνεία.

Γράφει ὁ διδάσκων τὸ γράμμα ο καὶ εἶτα ἄγει γραμμὴν πρὸς τὰ ἄνω καὶ σχηματίζει τὸ δ. Κατόπιν γράφει ἄλλο ο καὶ ἐνῶ λέγει ὅτι ἂν τὴν γραμμὴν ταύτην καμψῇ, τὸ ἄλλο μέρος θὰ γένηται τὸ γράμμα θ, γράφει τὸ γράμμα τοῦτο. εἰωτέον δ. τι τὸ γράμμα θ δὲν νὰ γρά-

φεται ὡς εἶνε εἰς τὸν τύπον, ἀλλ' ὡς συνηθίζεται εἰς τὴν γραφὴν. Ἀκολουθῶς ὁ διδάσκων γράφει κατὰ τὴν φωνὴν τὸ γράμμα ο καὶ ἔπειτα ἐνῶ λέγει ὅτι, ἂν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ γράμματος τούτου ὑψώτῃ γραμμὴν καὶ καμψῇ αὐτήν, σχηματίζεται τὸ γράμμα θ, τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ εἶνε θ. Πρέπει ὁ διδάσκων νὰ ἐπιστήτῃ πολὺ τὴν προσοχὴν τοῦ παιδίου εἰς τὰ διαφερὰ σχήματα τῶν τριῶν γραμμάτων δ, θ καὶ β. Περὶ δὲ τῆς προφοράς αὐτῶν λέγει ὅτι, ἐν μὲν προσφέρωμεν τὸ γράμμα θ, βαλόμεν τὴν γλῶτταν μεταξὺ τῶν ὀδόντων καὶ φυσώμεν, ἐν δὲ προσφέρωμεν τὸ γράμμα β, δακνομεν τὸ κάτω χεῖλός μας.

(Ἔπεται συνέχεια)

I. Π.

ΦΥΣΙΚΑ

Ἀπλανεὺς ἀστέρες. (συνέχ.)

Κινήσεις τῶν ἀστέρων.

Τὸ παλαι ἐνομίζετο ὅτι ὁ ἥλιος καὶ Σελήνη καὶ πάντες αἱ ἀστέρες κινεῖται ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς περὶ τὴν Γῆν. ἥτις ἐθεωρεῖτο ἀκίνητος. Κατόπιν δὲ ἀπεδείχθη ὅτι ἡ κίνησις αὐτῶν ἐκ τῶν σωματικῶν εἶνε ἀποδεδειγμένη, προερχομένη ἐκ τῆς κινήσεως τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς ἀποδεδειχθέντος καὶ τοῦ σφαιροειδοῦς αὐτῆς σχήματος. Ἐκτοτε διεκριθη-

σαν οἱ ἀστέρες εἰς ἀπλανεῖς καὶ πλανήτας. Ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐνομίζετο ὅτι οἱ μὲν πλανῆται κινοῦνται περὶ τὸν ἥλιον, οἱ δὲ ἀπλανεῖς μένουσιν ἀκίνητοι εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε θέσιν. Ἐπὶ τέλους ὁμως ἀπεδείχθη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὅτι καὶ οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες κινοῦνται, καὶ ἡ ταχύτης αὐτῶν εἶνε πολὺ μεγάλη ὅτι δὲ φαίνονται εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε θέσιν τοῦ οὐρανοῦ, τοῦτο προσέρχεται, ὥς εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν ἀποστασεως, δι' ἣν αἱ μεγάλαι διαστάσεις τῶν τροχιῶν τῶν γίνονται μικραὶ, μικρόταται, καὶ ἡ μετατόπισις τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἀνεπαίσθητος.

Καὶ οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, ὥς καὶ οἱ πλανῆται, ἔχουσι δύο κινήσεις, μίαν περὶ τὸν ἄξονα αὐτῶν καὶ μίαν εἰς τὸ διάστημα περὶ ἄλλους ἀστέρους. Καὶ περὶ μὲν τῆς κινήσεως αὐτῶν περὶ τὸν ἄξονα οὐδόπως ἀμφιβάλλομεν, ἀφοῦ διὰ τῶν τηλεσκοπίων παρατηρήθη ὅτι ὁ ἡμέτερος ἥλιος ἔχει τὴν κίνησιν ταύτην. Τὴν δὲ κίνησιν τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων εἰς τὸ διάστημα συνεπέρανεν ἐκ τῆς μετατόπισεως ἀπλανῶν τινῶν ἀστέρων· αἱ δὲ κινήσεις τινῶν ἐξ αὐτῶν τοσοῦτον ἐπέβ' ἐκινήθησαν, ὥστε ἠδυνήθη ἡ ἐπιστήμη νὰ προδῇ καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς ταχύτητος αὐτῶν.

Ἄς ἴδωμεν ἤδη ἐν πρώτοις πῶς παρατηρήθη ἡ μετατόπισις τῶν ἀ-

πλανῶν ἀστέρων.

Ὅταν εὐρίσκεται τις ἐν ἀτμαμάξῃ κινουμένη, παρατηρῶν τὰ περίξ βλέπει ὅτι τὰ μὲν πλησίον μέρη παρέρχονται μετὰ μεγάλης ταχύτητος, τὰ δὲ μακρὰν λίαν βραδέως· ἐὰν ὁ παρατηρητὴς οὗτος λάβῃ τηλεσκόπιον καὶ παρατηρήσῃ, θὰ ἴδῃ ὅτι τὰ μέρη ἐκεῖνα, τὰ ὅποια βραδέως παρήρχοντο, παρέρχονται ἤδη μετὰ μεγάλης ταχύτητος, τὰ δὲ ἔτι μακρότερον εὐρισκόμενα μέρη παρέρχονται βραδύτερον. Διὰ γυμνῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἡ μετατόπισις τῶν ἀστέρων εἶνε λίαν ἀνεπαίσθητος, ἀλλὰ διὰ τῶν τηλεσκοπίων παρατηρήθη ὅτι πολλοὶ ἀστέρες μετέβαλον τὴν θέσιν των. Μὴ νομίτῃ τις ὁμως ὅτι ἡ μετατόπισις αὕτη παρατηρήθη κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς παρατηρήσεως. Πλείσται παρατηρήσεις καὶ ἐλόκληρα ἔτη ἐχρηιάθησαν, ὅπως βεβαιωθῇ ἡ μετατόπισις τινῶν ἐκ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων.

(1) Ἀρκτοῦρος δαπανᾷ ὀλόκληρον αἰῶνα ὅπως διατρέξῃ ἐν τῷ οὐρανῷ διάστημα ἵσον μὲ τὸ ὀγδοὸν τῆς φαινομενικῆς διαμέτρου τῆς Σελήνης· ὁ δὲ α τοῦ Κενταύρου εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα μόλις μετατοπίζεται κατὰ τὸ ἐν πέμπτον τῆς διαμέτρου ταύτης. Πολλοὶ ἄλλοι ἀστέρες κινοῦνται μετὰ περισσοτέρας βραδύτητος. Αἱ ὀρμητικώτεραι παρατηρηθεῖσαι μέχρι τοῦδε κινήσεις εἶνε αἱ τοῦ β1 τοῦ Κύκνου καὶ οὗο ἐκ τῶν

ἀστέρων τοῦ νοτίου οὐρανοῦ. Ὡπως μετατεθῶσιν οἱ ἀστέρες εὗτοι κατὰ διάστημα ἴσον πρὸς τὴν φαινομένην διαμετρον τῆς Σελήνης, ἀπαιτοῦνται τρεῖς αἰῶνες καὶ πλέον. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς φαινομενικῆς κινήσεως τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, καὶ ταύτην ἐννοοῦμεν λέγοντες μετατόπισιν.

Ὡπως δὲ κατορθωθῇ νὰ συμπεράνῃ τις τὴν πραγματικὴν κίνησιν τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὰς ἀποστάσεις αὐτῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἀστέρων τινῶν αἱ ἀποστάσεις εἶνε κατὰ προσέγγισιν γνωσταί, ὑπελογίσθη καὶ ἡ ταχύτης, μεθ' ἧς κινουῦνται.

Τοιοιυτοτρόπως ὁ Ἀρκτοῦρος κινεῖται εἰς τὸ διάστημα μὲ ταχύτητα 22 λευγῶν ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον· ὁ 61 τοῦ Κύκνου κινεῖται μὲ ταχύτητα 16 λευγῶν κατὰ δευτερόλεπτον, ἡ Αἰξ μὲ ταχύτητα 12 λευγῶν, ὁ Σείριος 6, ὁ α τοῦ Κενταύρου καθὼς καὶ ὁ Βέζας 5, καὶ ὁ πολικὸς ἀστὴρ μὲ ταχύτητα 4 λευγῶν.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἐπεταὶ ὅτι α'. οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες πάντες ἀνεξαίρετως εὐρίσκονται εἰς ἀδιάκοπον κίνησιν, καὶ β'. ὅτι ἡ ταχύτης τινῶν ἐκ τῶν ἀποκέντρων τούτων ἡλίων εἶνε ἀσυγκρίτως ὑπερτέρα τῆς ταχύτητος τῶν πλανητῶν, ἧτις ποικίλλει μετὰξὺ μιᾶς καὶ δώδεκα λευγῶν κατὰ δευτερόλεπτον. Ἡ ταχύτης τοῦ Ἀρκτούρου εἶνε τριπλασία τῆς ταχύτητος τῆς Γῆς, διανυσμένης 30 ὥς

ἐγγιστα χιλιόμετρα (7¹/₂ λεύγ.) ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον.

Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ ἥλιος κινεῖται ἐν τῷ διαστήματι μὲ ταχύτητα 2 λευγῶν κατὰ δευτερόλεπτον. Κινεῖται δὲ μεθ' ὅλων τῶν περὶ αὐτὸν κινουμένων πλανητῶν καὶ διευθύνεται πρὸς ἐν σημεῖον τοῦ Ἀστερισμοῦ τοῦ Ἡρακλέους. Ἀλλὰ πῶς παρατηρήθη ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἡλιακὸν σύστημα κινεῖται ἐν τῷ διαστήματι ὡς ἐν σῶμα μετὰ τοῦ ἡλίου;

Γνωρίζομεν ὅτι ὅταν εὕρισκώμεθα ἐντὸς πεδιάδος περικυκλουμένης ὑπὸ δένδρων, ἐν ὧσιν μὲν μένομεν ἀκίνητοι τὰ δένδρα διατηροῦσι τὰς αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀπ' ἡμῶν ἀποστάσεις, ἐάν δε προχωρήσωμεν πρὸς τὰ πρόσω, βλέπομεν ὅτι τὰ μὲν πρὸ ἡμῶν δένδρα προσεγγίζοντα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπομακρύνονται ὅλον ἐκ ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δὲ ὀπίσθεν ἡμῶν δένδρα ἀπομακρυνόμενα ὅλον ἐκ προσεγγίζουσιν ἀλλήλα. Ἡ ἀπομάκρυνσις καὶ προσέγγισις αὐτῆς τῶν δένδρων πρὸς ἀλλήλα εἶνε βεβαίως ὁπτική ἀπάτη καὶ προέρχεται ἐκ τῆς κινήσεως ἡμῶν. Καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ λοιπὸν παρατηρήθη διὰ τῶν τηλεσκοπίων ὅτι ἄλλοι μὲν ἀστέρες πρὸς ὄντος τοῦ χρόνου ἀπομακρύνονται ἀπ' ἀλλήλων, ἄλλοι δὲ, εὕρισκόμενοι εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ οὐρανοῦ, προσεγγίζουσιν ἀλλήλους. Ἐντεῦθεν συνεπέραναν ὅτι ἡ Γῆ, ἐπομένως καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆται κινουῦνται μετὰ τοῦ ἡλίου ἐν σῶματι εἰς τὸ διά-

στι, καὶ ὅτι τὸ πλανητικὸν τοῦτο σύστημα δλόκληρον διευθύνεται εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ἡρακλέους.

Ἐκ τῆς ἀνομοίᾳ καὶ κατὰ διαφόρους διευθύνσεις κινήσεως τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ ἐκ τῆς μετακινήσεως τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος προκύπτει ὅτι ἡ παροῦσα θεὰ τοῦ οὐρανίου θόλου θέλει μεταβληθῇ ἐπαισθητῶς εἰς μέλλουσάν τινα λίαν ἀπομακρυσμένην ἐποχὴν, οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες θὰ ἔχωσιν ἄλλην θέσιν καὶ οἱ ἀστερισμοὶ θὰ λάβωσιν ἄλλοια καὶ διάφορα τῶν σημερινῶν σχήματα. Ὁ ἀστερισμὸς τῆς Μεγάλης Ἀρκτου π. χ., οὗ τὸ σχῆμα εἶδομεν ἐν τῷ 23 ῳ τεύχει, μετὰ παρέλευσιν 50,000 ἐτῶν, καθ' ἃ ὑπολογίζουσι, θὰ λάβῃ τὸ ἐπόμενον σχῆμα,

* *

*

* *

*

*

διότι οἱ ἀστέρες αὐτοῦ ἀκολουθοῦσι διαφόρους διευθύνσεις· ἐπειδὴ πρὸς τούτοις σύμπας ὁ ἀστερισμὸς οὗτος ἀπομακρύνεται ὅλον ἐν μετὰ ταχύτητος 25 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, διὰ τοῦτο τὸ εὖρος αὐτοῦ διειλεῖ σμικρυνόμενον. Παρόμοια συμβαίνουν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἄλλους ἀστερισμούς. Ἄς ἀναφέρωμεν τέλος ὅτι, καθ' ἃ ὑπὸν ἔκειτο, κατὰ τὸ ἔτος 10,866 ἔτος θὰ μετατεθῇ ἐν τῷ ἡμῶν Κόμης τῆς Βερενίκης. ὅς εἶχεν (Ἐπεται συνέχ.)

ΔΙΗΓΗΜΑ

Κάιν

[Κατὰ τὸ Ἰταλικὸν τοῦ Franco Mistrali]

Α'.

Ὁ ἰατρός Δ. διηγεῖτο :

« Ἦμην νέος ἔτι ὅτε ἀπεστάλην εἰς Ἰνδίας ὡς ἰατρός ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου ἡ Μήδεια. Μετ' ἐμοῦ συναπῆλθον δύο νέοι ἀξιωματικοί, ὁ Ἀρθοῦρος καὶ ὁ Ἑρνέστος. Τοὺς συνεταύτιζεν ἡ ἀνατροφή, ἡ ἡλικία, ὁ χαρακτήρ. Ἦγαπῶντο πλέον ἢ ὡς ἀδελφοί, ὡς φίλοι. Συνέπιπτεν ἐκ παραδόξου τῆς φύσεως ἰδιοτροπίας νὰ ἔχωσι καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῦ προσώπου χαρακτηρισ, τὴν αὐτὴν τῆς μορφῆς ἐκφρασιν. Θὰ τοὺς ἐξελάμβανες ὡς διδύμους.

Ὁ Ἑρνέστος ἐγκατέλειπεν ἐν τῇ πατρίδι τοῦ δύο ἐξ ἴσου προσφιλεῖς ὑπάρξεις — γέροντα πατέρα, καὶ ἀξιέραστον κόρην σύντροφον τῶν παιδικῶν του χρόνων. Ὁ Ἀρθοῦρος, ὄρφανός, οὐδένα ἐγνώριζεν, οὐδένα ἠγάπα.

Ἦσαν οἱ ταρπχῶδεις ἐκεῖνοι καιροὶ καθ' οὓς ἡ σημαία τῆς δημοκρατίας διεξῆγε πεισματώδη ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ. Πρὸ τοῦ Βρέσ συνηντήθημεν μετ' ἐχθρικοῦ πλοίου.

Ἡ Μήδεια μικροτέρα τὸ σκάφος, ἀτελειότερα τὸν ὅπλισμόν, ἐξεπλήρωσε τὸ ἑαυτῆς καθήκον ἡρωϊκώτατα.

Ἐπῆλθε φοβερά σύγκρουσις, αἵματηρὰ διαμάχη, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἢ ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου ἀνύψωσις τῆς Γαλλικῆς σημαίας ἐπιστοποίησε τὸν νικητὴν. Ἀλλ' ἦτο νίκη ἀληθῶς Καθμερία.

Ἐν μέσῳ τῶν τεθραυσμένων ἡμῶν ἰστίων, τῶν ναυτῶν, τῆς γενικῆς ἐκείνης καταστροφῆς, ὁ Ἀρθούρος καὶ Ἑρνέστος ἦσαν οἱ ἀληθεῖς ἥρωες.

Τὸ ἐπὶ τῆς παραλίας πλῆθος ὑπεδέξατο ἡμᾶς ἀποβιβασομένους μετὰ φρενητιωδῶν ζητωκραυγῶν.

Τὸν πλοίαρχον θανόντα κατὰ τὴν ναυμαχίαν διεδέχθη εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Μηδείας ὁ Ἑρνέστος.

Οἱ βαθμοί, τοὺς ὁποίους προσπορίζει ἡ δόξα, εἶνε οἱ πολυτιμότεροι βαθμοί. Ὁ Ἀρθούρος ἐγένετο τοῦ φίλου του κυβερνήτου ὑπασπιστής.

Ἡ Μηδεῖα, ἐπανορθωθέντος τοῦ βλαβέντος σκάφους τῆς, ἐπανέλαβε τὸν πρὸς τὰς Ἰνδίας διακοπέντα πλοῦν τῆς.

Εἰς τὰ ἀπομακρυσμένα ἐκεῖνα παράλια τοῦ ὠκεανοῦ, τὸ πλοῖμα τῆς Μηδείας δὲν διέψευσε τὸ ἡρωϊκὸν παρελθόν του. Ὑπὸ τὴν κρατερικὴν τῶν ἀδελφωμένων ἐκείνων φίλων ὀδηγίαν, ἐπετέλεσεν ἡρωϊκὰ ἀληθῶς κατορθώματα.

Παράδοξος ἡ ἀντιστροφή τῶν τοῦ κόσμου πραγμάτων!

Ὁ Ἀρθούρος ὁ μόνος καὶ ἀχώριστος τοῦ Ἑρνέστου ἀδελφὸς προέδιδεν ἀπὸ τινος ἐνδόμυχον ψυχικὴν πάλην.

Ἦτο ἀρά γε φθόνος πρὸς τοῦ Ἑρνέστου τὸ ἀξίωμα; Φθονεῖ τις τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ;

B'.

Ἐπρόκειτο νὰ προσβάλωμεν ἰσχυρῶς ὠχυρωμένον φρούριον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκυυιάζειν ἡ ἐχθρική σημαία.

Ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν φιλοτιμία μᾶς ἐπέβαλλε τὸ καθήκον νὰ ἀνακτητομεν κανονιστοῦντος ἡμῶν περὶ ἐπείρασεν εἰς τοῦ ἐν-

θροῦ τὰς χεῖρας, διότι τοὺς ἀνδρας ἐμάστειεν ἡ πείνα.

Ἡ Μηδεῖα ἔμελλε νὰ προσβάλῃ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐκ τὸν ἄνδρες τοῦ πληρώματος, ἐν οἷς καὶ ἐγώ, ἀπὸ τῆς ξηρᾶς, ὁπότε ἐπὶ τινος ἐπ' ὀξείας ἤθελε φανῇ ἡ Γαλλικὴ σημαία.

Οἱ δύο φίλοι ἐπεφύλαξαν εἰς ἑαυτοὺς τὴν δόξαν, ἵνα τὴν ὑψώσωσιν αὐτοί.

Ἀμέσως ἐπελήρησεν τοῦ ἔργου.

Ἡ Ἑρνέστος ἤγαγε μετὰ τῆς σημαίας, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρθούρου, ἐν τῇ κρηνώδει ἐκείνῃ ἀτραπῷ, κατὰ τὴν τῆς ὁδοῦ ἔχαινε φοβερόν βάραθρον.

Ὁ Ἑρνέστος ἐλάλει περὶ τῆς Βεθρᾶς του, τῆς νέας κόρης ἥτις τὸν ἀνέμενε ἀνυπομόνως ἐν Βρέσσι· ἐλάλει περὶ τοῦ εὐέλπιδος καὶ εὐτυχούς μέλλοντος τοῦ Ὁνοῦς τοῦ ἀνδρείου ναύτου μακρὰν τῆς πατρίδος, τοῦ γέροντος πατρὸς, τῆς προσφιλοῦς μνηστῆς, ἔπιατο ἐν τῇ ἀβεβαίῳ ἐκείνῃ ἐρήνῃ, πρὸς πάντα ταῦτα μετ' ἀγάπης.

ὦ! ἔλεγε, πόσον θὰ ἦλαί εὐτυχία ὅταν πεφημισμένος ἐπανέλθω καὶ ἱναυθῶ μετὰ τοῦ ἀγγέλου ἐκείνου, πρὸ τῆς ἐστίας τοῦ οἴκου μου. Ἀλλ' ἀκριβοῦς τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ διηρχοντο τὸ ἀγογγυμνότερον μέρος τῆς ἀτραπῶς. Μία παρὶς κλισίς, καὶ ἐχάετο τις εἰς τὸ χάος.

Ὁ μονόλογος τοῦ Ἑρνέστου ἐξῆλθεν ἐν τῷ Ἀρθούρῳ πάντα τὰ βδελυρὰ ἀσθηματὰ ἃτινα ἀπὸ τινος ὑπέκρυπτον τὸν φθόνον, τὸ μῖσος, τὴν φιλοφροσύνην —

Οἱ δύο

πλήρωσαν αἵματι
ἡ Γῆ, ἐλθε νὰ στηρίξῃ
ἀνῆται καὶ
λαβὼν
ἀφ' αὐτοῦ εἰς τοῦ. Ἐκεῖ

εἰς τὴν αἰφνιδίαν καὶ ἄτακτον ταύτην κίνησιν, ἐστράφη, τὸν εἶδε, καὶ ἔβριξεν ἐπὶ τῇ ἐξηγρωμένῃ καὶ ὠχρᾷ μορφῇ τοῦ Ἀρθούρου. Ἠθέλησε νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ἀλλ' ἀπονέσας τὴν ἰσορροπίαν ἐκλονίσθη καὶ κατέπεσεν, ἐκβάλλων ἀγρίαν κραυγὴν.

Ἐδράξατο τοῦ πρώτου τυχόντος ἀσθενοῦς κλάδου· τὸν ἔλαβε δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Μιάς στιγμῆς βοήθεια, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤρουντο ὁ Ἀρθούρος νὰ τὸν σώσῃ.

Ὁ Ἀρθούρος ἔξω ἐαυτοῦ ἐπάλλαισεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν μετὰ τῆς συνειδησεώς του, τῆς συνειδησεως ἐκείνης, ἥτις, καὶ τοὺς καταχθέντιοτέρους κακούργους ἐνίοτε ταλαντεύει, καὶ ἔτεινε τὴν χειρὰ του πρὸς τὸν πεσόντα. Ἀλλ' ἐνίκησεν ὁ δαίμων τῆς κακίας. Ἀπέσυρε τὴν χειρὰ του, καὶ ὠχρὸς, ἡλίκωμένος, σαρκαστικὸς, μὲ ἀπλανῆ ὀφθαλμόν, ἐθεώρει ὥστε μηχανικῶς, τὸν Ἑρνέστον διὰ θαυματούργων ὀφθαλμῶν ζητοῦντα βοήθειαν.

Ἦτο στιγμὴ πάλης δεινῆς, τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος πρὸς τὸν δαίμονα τὸν πονηρόν, ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἀρθούρου. Πρὶν τῆς φιλοδόξου φαντασίας τοῦ ἐπεφάνη τὸ μέλλον ἐνδοξὸν καὶ ῥοδινόν.

Ὁ λεπτὸς κλάδος μὴ δυνάμενος νὰ ὑποβαστάξῃ πλέον τὸν Ἑρνέστον ἔτριξε καὶ ἐθρύατο κατὰ μικρόν.

Ὁ Ἀρθούρος, ἀπομάξας τὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου του στίλβοντα ἰδρώτα τῆς ἀγωνίας, ἀνέπνευσεν.

Ὁ κύβος εἶχε ῥιφθῇ, καὶ τὸ μέλλον τῷ ἀνήκει. Ἐλαβε τὴν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἑρνέστου πεσοῦσαν σημαίαν, καὶ ἐλαφρότερος σκιᾶς, ἀνῆλθε τὴν ἑπαλξιν. Τὰ χρώματα τῆς Γαλλίας ἔλαμπον ὑπὸ τὸν λαμπρὸν ἥλιον τῶν Ἰνδιῶν.

Μετὰ μικρόν ἐλαφρόν καὶ ὑπόλευκον νέφος καπνῶν ἐξῆλθεν ἐκ τῶν πλευρῶν τῆς Μηδείας. Ἦτο ὁ κρότος τοῦ πυροβόλου τοῦ σημαίνοντος τὴν ἑφοδόν.

Ἄμα δοθέντος τοῦ σημείου ἐβαδίσαν μεν πρὸς τὴν ἑπαλξιν, ἐφ' ἧς ἔστησεν ὁ Ἀρθούρος τὴν τρίχρουν ἡμῶν σημαίαν.

Ἀλλὰ τὸν συνηντήσαμεν σπεύδοντα πρὸς ἡμᾶς· ἦτο ὠχρὸς, καὶ ἀγωνιωδῶς ἡσθμαίνει.

— Νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ βάρανθρον δύο ἄνθρωποι καὶ ἰατρός, εἶπε, διότι ὁ κυβερνήτης ἐκρημνίσθη. Εἰς ἐμὲ ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον νὰ ἀποπερατώσω τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον δὲν ἠτύχησε νὰ ἀποπερατώσῃ ὁ ἀτυχὲς φίλος μου.

Καὶ ἐφελκύσας τὸ ξίφος ἀνεχώρησεν ὥς ἀστραπὴ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν γενναίων τῆς Γαλλίας τέκνων.

Συμπαλαβῶν δύο ναύτας, κατῆλθον ἐγὼ εἰς τὸ μέρος τοῦ βάρανθρου τὸ ὁποῖον μοι ὑπέδεξεν ὁ Ἀρθούρος. Ἀνεύρομεν τὸν

νικῶ μειδιάματι διαστελλόμενα, ἐνέπνεον φρικίαν.

Ἦτο πλέον ἀργά. Συμπλέξαντες ἐκ κλάδων φορεῖον, ἐναποθέσαμεν εἰς αὐτὸ τὸ ἄμορφον πτώμα τοῦ κυβερνήτου καὶ τὸ ἐκομίσσαμεν ἐπὶ τῆς Μηδείας.

Ὅτε ἀνῆλθον, ἡ σημαία τῆς Γαλλίας θριαμβευστικῶς ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τοῦ ἀνακτιθέντος φρουρίου.

Ὁ Ἀρθούρος ἦτο ὁ ἑνδοξος τῆς ἡμέρας νικητής. Ἦλθε πρὸς ἡμᾶς ἐν ἐσχισμένη ἑσθῇτι, παρουσιάζων μελανὸν ἐκ τῆς πυρίτιδος τὸ πρόσωπον καὶ ἀγρίους ἀκόμη τοὺς ὀφθαλμούς. Τὸν ἐνηγκαλίσθημεν ἐν θουσιδῶς καὶ μετὰ λατρείας. Ἀλλ' αὐτὸς πρὸ τοῦ πτώματος τοῦ Ἑρνέστου ἐγένετο ὠχρότερος. Ἐφαίνεται ὡς ἐκ τῆς μεγάλης συγκινήσεως ὅτι εἶχε ὅλον τὸ αἷμά του συρρεύσει εἰς τὴν καρδίαν.

Δὲν ἠδυνήθη νὰ προφέρῃ λέξιν τινὰ, ἐκλινε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον. Ἐκλαυσεν ἄρά γε;

Γ'.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπεπλεύσαμεν μεταφέροντες εἰς Γαλλίαν τὸ πτώμα τοῦ Ἑρνέστου, ἐντὸς θυτίου πεπληρωμένου ἐξ οἶνοπνεύματος, ὅπερ ἐναπετέθη εἰς γειτνιάζον τοῦ κυβερνήτου Ἀρθούρου δωμάτιον.

Ὁ Ἀρθούρος ὡς ἡμέραι ἐγένετο σκυθρωπότερος καὶ μελαγχολικώτερος.

Παράδοξον! Ἐνόμιζέ τις ὅτι ἡ ὁμοιότης τῶν δύο φίλων ὅτε ἀρφότεροι ἔζων, ἦτο καταφανεστέρα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἑρνέστου. Οἱ ναῦται ἐκπεπληγμένοι καὶ μετὰ δεισιδαιμονίας παρατηροῦν τοῦτο.

Ἡ διήγησίς μου εἶνε ἡ ἀληθὴς ἱστορία τὴν ὁποίαν μετὰ τινα ἔτη μοὶ ἐνεπιστεύθη αὐτὸς ὁ Ἀρθούρος.

Μετὰ νυκτὶ—εἶχον παρῆλθαι πολλὰ

ἐβδομάδες ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κυβερνήτου—ἡ θάλασσα τρικυμιῶδῶς συνταρτισσομένη ἐκλόνιζεν ἰσχυρῶς τὴν Μηδίαν. Ὁ Ἀρθούρος κλεισθεὶς ἐν τῇ δωματίῳ του, ἔλαθε τὸ θύρρας νὰ φυλλομετρήτῃ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ θανόντος φίλου του.

Ἀνεῦρεν ἐπιστολὴν διευθυνεμένην πρὸς αὐτόν, τὴν ὁποίαν διστάζων ἀπεσφράγισεν.

— Ἀρθούρε, — ἔλεγεν ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη—φοβερὰ δυστυχίας προαίσθησις μὲ ταράσσει. Προσηλοῦμαι εἰς τὴν σκέψιν ὅτι δὲν θὰ ἐπιστρέψω ἐκ τοῦ ταξειδίου τούτου καὶ δὲν θὰ ἐπανίδω πλέον τὸν γέροντα πατέρα μου καὶ τὴν ἀγνὴν κόρην, τὴν ὁποίαν ὠνειρευόμην σύντροφον τοῦ εὐτυχοῦς μέλλοντός μου. Λοιπὸν, ἐάν πραγματοποιηῇ ἡ προαίσθησις αὕτη καὶ ἐπιστρέψῃς σὺ, σοὶ ἐμπιστεύομαι τὰ ὑστάτας θελήσεις, τοὺς τελευταίους μου πόθους.

Ἐπανερχόμενος εἰς Γαλλίαν ἰδὲ τὸν πατέρα μου. Ἴσως ἐν σοὶ ἀνεύρῃ τινὰ παρηγορίαν.

Ἀλλὰ θὰ ἐκπληρώσῃς καὶ δευτέρου ἐσχέρην μου. Ὅτι καὶ ἂν σοὶ εἴπω περὶ τῆς κόρης, ἣν ἠγάπησα, εἶνε ὅτι γνωρίζεις καὶ σὺ, σὺ, ὁ πλέον ἢ φίλος, ὁ ἀδελφός μου. Ὁ Θεὸς συνταυτιζὼν ἡμᾶς καθ' ὅλα, μᾶς ἐδώρησε καὶ τὴν αὐτὴν μορφήν. Ἡ ὁμοιότης αὕτη εὐχόμαι νὰ ᾖ ἡ βᾶσις τῆς εὐτυχίας σου. Ἡ δὲ ἐκπληρωσις τῆς εὐχῆς ταύτης θὰ ᾖ καὶ ἡ τελευταία ἐνδειξις τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης σου. Κατάσχεσον τὴν Βέρθαν εὐτυχῇ. Ἐγὼ, ἂν οἱ θανόντες αἰσθάνονται, θὰ ἐπαγρυπνήσω ἐφ' ὑμῶν, θὰ ἀγαλλίω ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ σου.

Χαῖρε, ἀφ' ἡμῶν Ἀρθούρε! ἀκίαν

Ὁ Ἀρθούρος ἔρριψε μηχανικῶς βλέμμα ἐπὶ τοῦ κατόπτρου. Φρικτὴ εἰκὼν! Ἐνόμισεν ὅτι ἐπ' αὐτοῦ εἶδεν ἀντανάκλωμένην τὴν μορφήν τοῦ Ἐρνέστου. Ἐκινήθη πρὸς τὸ κατόπτρον καὶ τὸ φάσμα ἔπραξε τὸ αὐτό· ὀπισθοχώρησε, καὶ ἡ σκιά τοῦ νεκροῦ τὸν ἐμιμήθη.

Κυριευθεὶς ὑπὸ δεινοῦ τρόμου ἤθελ' ἵκεν νὰ φύγῃ. Ἀλλ' οἱ πόδες του ἦσαν ὥσπερ προσκεκολλημένοι εἰς τὸ ἔδαφος.

Ἀνέσurreν ὀργίλως τὴν σπάθην, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐρνέστος ἐξιφύλλκησεν. Ἠθέλησε νὰ ῥιφθῇ κατὰ τοῦ κατόπτρου, ἀλλ' εἶδε καὶ τὴν σκιάν ἐπιτιθεμένην κατ' αὐτοῦ.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ὀρμητικώτερον κύμα ἔδωκε βιασιτέραν ὥθησιν εἰς τὴν Μηδεῖαν, τῇ δὲ περιέχον τὸ πτώμα τοῦ Ἐρνέστου θυτίον, ἀποτόμως κυλισθὲν συνεκρούσθη κατὰ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τοῦ κυβερνήτου, ὥθησεν αὐτὴν βιαίως καὶ παταγωδῶς εἰσῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ.

Ὁ Ἀρθούρος ἐρρίφθη κατὰ τοῦ θυτίου μετὰ πυρετώδους ὀρμῆς, ὅπως τὸ ἀπωθησθῇ. Ἐκεῖνο κυλινδούμενον ἐκ τῶν ἀποκτινών κινήσεων τοῦ πλοίου προσέκρουσεν τὴν θύραν, κατέπιπτε πάλιν μέχρι αὐτοῦ, τὸ δὲ πτώμα τοῦ Ἐρνέστου ἐκτύπα πενθίμως ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοιχωμάτων του.

Μικροῦ δεῖν ὁ ἀτυχὴς Ἀρθούρος ἔχανε τὰς φρένας... Ἐκβιλλὼν ἀγρίαν κραυγὴν κατέπεσε λιπόθυμος.

Οἱ πρυσδραμόντες ναῦται τὸν εὖρον ὅλον ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ἀπαισίου θυτίου. Προσκληθεὶς καὶ ἐγὼ ἐβεβαιώθην ὅτι ἐνόσει δεινὴν τοῦ ἐγκρατέλου διαταραξίν.

Ἀλλ' ἡ φοβερά νόσος ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς νεότητος, μετὰ τινος δ' ἡμέρας ὁ κυβερνήτης ἀνέρρωσεν ἐντελῶς.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

— Κατωτέρω δημοσιεύομεν κοινωποίησιν τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐνταῦθα σχολείων ἀναγγέλλουσας, ὅτι ἀπὸ τῆς 2ας τοῦ Σεπτεμβρίου ἄρχεται ἡ ἔκδοσις τῶν εἰσιτηρίων καὶ αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ αἱ ἐξετάσεις τῶν τε μετεξεταστέων μαθητῶν καὶ τῶν νεωστὶ προσερχομένων. Πιστεύομεν, δέ, ὅτι οἱ μαθηταὶ μετὰ προθυμίας θέλουσι σπεύσει ἐγκαίρως νὰ ἐροδιασθῶσι μετὰ τὰ εἰσιτήρια αὐτῶν καὶ νὰ ἐγγραφῶσιν, ὥστε νὰ ῥυθμίσουν νὰ ἀρχίσουν αἱ τάξεις καὶ παραδόσεις τῶν μαθημάτων ἀπὸ τῆς 9ης Σεπτεμβρίου. Πρέπει δὲ οἱ γονεῖς, ἀναλογιζόμενοι τὴν ἐκ τῆς ἐγκαίρου προσελεύσεως τῶν τέκνων τῶν εἰς τὰ σχολεῖα προσγινομένην σπουδαίαν ὠφέλειαν, νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰ εἰς τὴν Σχολὴν ἄνευ ἀναβολῆς, νὰ μὴ παρατεύσωσι εἰς ταῦτα λέγοντες ὅτι τὰ τέκνα εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἀφίκαν τα μαθήματα, ἀλλὰ νὰ τὰ ὑποχρεώσωσι τακτικῶς νὰ φοιτῶσιν ἀπὸ τῆς 2ας Σεπτεμβρίου, ἢ τοῦλάχιστον ἀφεύκτως ἀπὸ τῆς 9ης τοῦ αὐτοῦ μηνός.

— Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἀφίκετο ἐκ Κρήνης ὁ κ. Θεοδόσιος Φουντόπουλος μετὰ τοῦ υἱοῦ του Σπυρίδωνος. Ἀσμένως δὲ πληροφορούμεθα, ὅτι ἐδέξατο ν' ἀντικαταστήτῃ ὡς ἐπιλαχὼν τὸν παραιτηθέντα Ἐφορον Ταμίαν τῶν ἡμετέρων Σχολείων κ. Π. Λ. Ἐφραιμίδην· ἤρξατο δὲ ἤδη καὶ νὰ φροντίσῃ

μετὰ τῶν συνεφόρων του περὶ τῆς ἀ-
παιτουμένης ἐπισκευῆς τῶν Σχολείων.

— Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἐωρ-
τάσθη καὶ ἐνταῦθα λαμπρῶς ἡ ἐ-
πέτειος ἐορτὴ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀ-
ναβάσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.
Ἀφ' ἐσπέρας πλείστα οἰκοδομήματα
δημόσιά τε καὶ ἰδιωτικά ἦσαν πεφω-
ταγωγημένα, πυροτεχνήματα δὲ διά-
φορα καὶ ὁ κρότος τῶν τηλεβολῶν ἀ-
νήγγελλον τὴν χαρμόσυνον ἐορτὴν.
ἡ δὲ στρατιωτικὴ μουσικὴ περιερχο-
μένη ἐπαινίζε πρὸ παντός οἰκοδομή-
ματος ἐξόχως πεφωταγωγημένου· ἁ-
πας δὲ ὁ λαὸς τῆς πόλεως, ἄνδρες,
γυναῖκες καὶ παιδιά, μετ' εὐθυμίας
καὶ χαρᾶς περιήρχοντο ἐν ταῖς ἑδοῖς
θεώμενοι τὴν φωταψίαν καὶ τὰ πυ-
ροτεχνήματα καὶ ἀκροώμενοι τὴν
μουσικὴν μέχρι τῆς 5ης ὥρας τῆς
νυκτός.

— Πληροφορούμεθα, ὅτι εἰς τὰς
ἐξετάσεις τοῦ σχολείου τῆς ἐν Μεσο-
χαλδίῳ Τσίτης, ὅπερ ὑποστηρίζει ὁ
ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος
« Ξενοφῶν », παρέστησαν ὡς Ἐξετα-
στικὴ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου Ἐπι-
τροπὴ οἱ κ. κ. Θωμᾶς Παυλίδης καὶ
Ν. Ο. Γιγαντίδης, μεταβάντες ἐκεῖσε
ἐξ Ἀργυρουπόλεως, εὗρον ἐξ τὰς ἐ-
ξετάσεις ἀρκετὰ καλὰς.

— Ἐπιτελλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀμι-
σοῦ.

Ἐν δυσὶν ἀλλεπαλλήλοις φύλλοις τοῦ ὕ-
φ' ὡμῶν ἐκδιδομένου ἱεριοδικοῦ ἐγένετο λό-
γος περὶ τῶν σχολειακῶν τῆς πόλεώς μας,
ἐν μὲν τῷ 20 ᾧ φύλλῳ περὶ τῆς ἐπετείας τῆς

ἐπιδόσεως τῶν ἐνδεικτικῶν τοῖς μὀθηταῖς
καὶ μαθηταῖς καὶ περὶ τῆς νέας ἐκδόσεως
τῆς Ἐφορείας· ἐν δὲ τῷ 21 ᾧ φύλλῳ καταχω-
ρίσθη, λογοδοσία τοῦ Ἐφοροταμίου τῆς Σχο-
λῆς κ. Ἰσαάκ Παυλίδου. Ἀλλ' ἐν μὲν τῷ
πρῶτῳ ἐπανορθοῦμεν τὸ ἐξῆς, ὅτι οὐχὶ ὁ κ.
Μελέτιος Μειλιχιάδης, ἀλλ' ὁ κ. Σπ. Χρυσά-
φογλης ἦτο μετὰ τῶν ἄλλων δύο τῶν χρη-
ματισάντων ἐπὶ τριετίαν Ἐφόρων· ἐν δὲ τῷ
δευτέρῳ φύλλῳ, ἐν ᾧ καταχωρίσθη ἡ λογοδο-
σία τοῦ κ. Ι. Παυλίδου, ἔπρεπε νὰ ἐπισυνα-
φθῇ καὶ ὁ ἐξῆς ἰσολογισμὸς τῆς τριετοῦς ὑ-
π' αὐτοῦ διαχειρίσεως τῶν Σχολείων, οὗ
μνείαν ποιεῖται ἐν τῇ λογοδοσίᾳ

Ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους 1882—83

εἰσεπράχθησαν ἐκ πωλήσεως εἰσιτη- ρίων	Γρ. 25,108
ἐλήφθησαν ἐκ τῆς ἐκκλησίας	» 21,840
» ἐκ συνδρομῶν κατὰ τὴν ἐ- ορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.	» 8,794
» ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πε- ριφερομ. δίσκου ὑπὲρ τῶν σχολ.	» 1,355
» ἐκ τυχερῶν εἰσοδημάτων	» 15,390
	Γρ. 72,487

Ἐξωδωύθησαν διὰ μισθοδοσίαν

προσωπικοῦ	Γρ. 48,820
δι' ἐπισκευὴν τῆς Σχολῆς	» 8,826
εἰς διάφορα, καθύσιμον ὕλην κλ.	» 18,449
καθυστερούμενα	» 1,073
	» 71,768
ἦτοι πλεόνασμα	Γρ. 719

Ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους 1883—84

ἐλήφθησαν ἐκ τῶν εἰσιτηρίων	Γρ. 13,147
ἐκ δωρεῶν ἐκδοθέντων εἰσιτ.	» 95
ἐκ τυχερῶν	» 6,313
κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν	» 5,660
ἐκ τῆς ἐκκλησίας	» 21,828
ἐκ θεατρικῶν πειραστάσεων	» 4,721
ἐκ πωλήσεως δελτίων καὶ ἐν- δεικτικῶν	» 820

Γρ. 52,584

πλεόνασμα τοῦ παρελθόντος ἔτους	719
Γρ.	53,503
Ἐξωδεύθησαν διὰ μισθοδοσίαν	
προσωπικοῦ	Γρ. 45,886
εἰς καύσιμον ὕλην καὶ διάφορα	• 10,096
	55,982
ἦτοι ἔλλειμμα	• 2,679

Πολογιτμός τοῦ ἔτους 1884—85

Ἐλήφθησαν ἐκ τῶν εἰσιτηρίων	Γρ. 19,493
ἐκ συνδρομῶν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν	• 20,753
ἐκ τῆς ἐκκλησίας	• 18,576
ἐκ τυχερῶν εἰσοδημάτων	• 4,000
ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἐκκλ. ὑπὲρ τῶν σχολ. περιτρεπομένου δίσκου	• 1,105
ἐκ μιᾶς θεατρικῆς πιαστίσ.	• 2,840
ἐξ ἐνοικίου τοῦ ἐν Βεζεστενίῳ μαγαζείου τῆς Σχολῆς	• 1,000
Γρ.	67,767
Ἐξωδεύθησαν διὰ μισθοδοσίαν	
προσωπικοῦ	Γρ. 59,292
δι' ὁδοιπορικὰ διευθυντοῦ καὶ διδασκαλισσῶν	• 2,700
δι' ἐνοίκια κατοικιῶν διδασκάλ.	• 3,888
εἰς καύσιμον ὕλην καὶ διάφορα.	• 4,860
Γρ.	70,740
ἔλλειμμα παρελθόντος ἔτους	• 2,679
Γρ.	73,419
ἦτοι πλεόν ἔλλειμμα	• 5,652

Ἀπέναντι τούτου ὁμως ὑπάρχουσιν εἰσπρακτέα πλείονα τῶν 100 λιρῶν καθυστερούμενα. Πλήν δὲ τούτων ἔχομεν εἰσπρακτέα καὶ περὶ τὰς 60 λίρας εἰς χρήματα, ἡμερομίσθια καὶ διάφορα. ἅπαντα προϊόντα τῆς ὑπὲρ τῶν Σχολείων αὐθορμήτου συνδρομῆς τῶν συντεχνιῶν τῶν χτιστῶν καὶ λεπτουργῶν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐχαρίᾳ ταύτῃ, ἀγγέλλομεν Ὑμῖν μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἡ ἀπὸ δύο ἔτων ὑφισταμένη ἐν τῇ πόλει μας διχόνοια, ἥτις

εἰς δύο μερίδας τοὺς πολίτας εἶχε διαιρέσει, ἤδη ἐλεψεν. εἰλικρινῆς δὲ ἔνωσις τῶν δύο μεριδῶν ἐπ'ἤλθε. Συνεπῶς ἐξελέγη Ἐφορεία ἐξιμελὲς συνισταμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ι. Ἀρζόγλου, Ι. Ταστζόγλου, Ι. Παυλίδου, Γ. Παπάζογλου, Γ. Μαζαράκη καὶ Κ. Τριανταφύλλου, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ ἔτυχε τῆς ὁμοθυμῆς ἐπιδοκιμασίας ἀπάντων τῶν πολιτῶν. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, ἀπεστάλη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Σχολάρχης τῶν ἡμετέρων Σχολῶν εἰς Κων/πολιν, ἵνα αὐτοπροσώπως φροντίσῃ περὶ τῆς ἐκλογῆς καταλλήλων διδασκάλων.

Κοινοποιήσις.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν ἐνταῦθα Ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων συνεννοηθεῖσα μετὰ τῆς Ἐφορείας αὐτῶν κοινοποιεῖ, ὅτι τῇ 2^ῃ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου ἄρχονται ἡ τε ἔκδοσις τῶν εἰσιτηρίων, γενησομένη ὑπὸ τῆς Ἐφορείας ἐν τῷ κεντρικῷ σχολείῳ, καὶ ἡ ἐγγραφή τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ ἐξετάσεις τῶν τε νεωστὶ προσερχομένων καὶ τῶν μετεξεταστέων μαθητῶν. ἀπὸ τῆς 9^{ης} δὲ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς γενήσεται ἡ ἐναρξίς τῶν τακτικῶν παραδόσεων τῶν μαθημάτων. προσκαλεῖ δὲ πάντας τοὺς μαθητὰς νὰ προσέλθωσιν ἐγκαίρως πρὸς ἐγγραφὴν.

Τῇ 23^ῃ Αὐγούστου 1885.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἑλλ. Σχολείων
Τραπεζοῦντος.

Λεῖνα

ἔτος ὡς ἂν

ΠΟΙΗΜΑ

Ἡ ὥρα τοῦ Σχολείου.

Μαθηταί, τὸ ἔργον κράζει
καὶ ἡ ὥρα πλησιάζει.

Πλῆρες καθαρῶν θρανίων
περιμένει τὸ σχολεῖον.

Εὐπειθῇ, καλὰ παιδία,
ὕπὸ μάλης τὰ βιβλία,
καὶ χωρὶς νὰ θορυβῇτε
πρὸς τὴν τάξιν προχωρεῖτε.

Πᾶσα ἡ διάνοιά σας
ἔστω εἰς τὸ μάθημά σας.
Ἄν καλῶς ἀποκριθῇτε
πόσον, πόσον θὰ χαρῇτε
Ἀλ. Κατακουζηνός.

ΠΑΡΕΡΓΑ

1. Αἵνιγμα.

Ἀφρημένη ἔννοια,
οὐδεὶς με βλέπει· ὅμως
πολλάκις με αἰσθάνεται
ἡ ῥάχis σου, ὁ ὦμος.
Τὰ τρία πρῶτα γράμματα
ἐὰν ἐν τῇ ἀρχῇ μου
καλῶς ἐπαναλάβῃ τις
ἀλλάζει ἡ μορφή μου·
καὶ γίνομαι εἰς ἄνθρωπος
ἀπαίδευτος, ἢ μᾶλλον,
χωριάτης ἀπολίτευτος·
δὲν λέγω λόγον ἄλλον.

2. Αἵνιγμα.

ῥίθμου
τῶν σχε
πέντε μου γραμμάτων
τρία ἀποβάλλεις,

θὰ μοῦ μείνῃ ἐν· μηδὲλως
περὶ τούτου ἄμφιβάλῃς.
Ἀλλὰ μάθε ἐκτὸς τούτου
ὅτι εἶμαι ἀριθμὸς
ἔχων τόσα . . . ὅσα λέγω.
Τίς ὁ λυτῆς ὁ ἐμός;

3. Αἵνιγμα.

Τετράποδα ζῷα μὲ ἔχουν
τοῦ σώματος ὅλου ἐκτός·
τὸ δεύτερον γράμμα μου τρίτον,
ἂν θέσῃς, ἐμβαίνω ἐντός.

4. Αἵνιγμα.

Εἰς μάχας καὶ εἰς αἵματα πολὺ εὐχαρι-
[στοῦμαι
χωλὸν ἂν μὲ ἀφήσῃς
καὶ μ' ἀναγραμματίσῃς,
Ἰδέ! εἰς τὴν μητέρα μου εὐθύς μεταμορ-
[φοῦμαι.

5. Λογοπαίγνιον.

Με ποῖα γράμματα κατασκευάζουν
οἱ Πέρσαι τὸ καλότερον φαγητόν των;

6. Γρίφος.

Ζῆ τ Η θ ι τί; ὥστε ρ γ' ὄν-
τα παρὼν Τ.

I. Π.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 30 ᾧ τεύχει.

1. Σπλήν, πλήν. — 2. Περὶ, πέπερι. — 3.
Ὁ παπαγάλος. — 4. Μὴ ὅ,τι λέγεις ὡς νο-
μίσεις λέγε, ἀλλὰ βέβαιος ἔσο. — 5. Εὐλογί-
μένη σὺ ἐν γυναιξί. — 6. Ἐκατόμυλοι θῶ-
βαι.